

VEILIG EN ALS VRIENDEN THUISKOMEN BINNEN 90 DAGEN

GOUDEN BERGEN

Op de top van de Matterhorn

‘Gouden Bergen’ noemden berggids Boris Textor en Niek de Jonge hun project: de 82 Alpentoppen van 4000 meter en hoger in één seizoen beklimmen. Bij de twee klimmers, die al een aantal malen samen hebben geklommen, zat het idee al een tijdje in het achterhoofd. Tot hun verbazing was er nog geen Nederlandse klimmer die de 82 bergen in één seizoen had beklimmen. Zij zijn de eerste Nederlanders die dit kunststukje voor elkaar kregen. Dat deden zij in 68 dagen. Niet veel later werd Roeland van Oss de derde Nederlander die dit presteerde.

Tekst Peter Daalder Beeld Niek de Jonge en Boris Textor

Niek de Jonge en Boris Textor zijn beide al vele jaren actief in de bergen. Boris (36), die in Innsbruck woont, is in Oostenrijk opgeleid tot UIAGM-ski- en berggids. Zowel in de zomer als in de winter is hij actief met cursussen en begeleidt hij tochten. Hij stond eerder al op 72 van de 82 vierduizenders. Voor de NKBV was hij als coach betrokken bij de Expeditie Academie. Bij de afsluitende expeditie van de Expeditie Academie III in Kirgizië, een maand na de afronding van Gouden Bergen, bliesseerde Boris zich bij een val, waarbij hij zeven breuken in zijn rug opliep. Inmiddels staat hij alweer op de ski’s.

Hoe kwamen jullie tot het idee voor het project?
Boris: ‘Het zat al een tijdje in mijn achterhoofd. In 2018 heb ik er al eens serieus naar gekeken. Ik verbaasde me er toen over dat er geen Nederlanders waren die dit in één seizoen gedaan hebben.’ Niek: ‘Het vergt ook een grote investering. Je moet drie maanden vrij zijn. Er zijn in Nederland maar weinig mensen die zoveel tijd kunnen investeren en die de bergsport op de eerste plaats zetten. In oktober 2021 hebben we besloten om te gaan. Ik heb vanaf dat moment een personal trainer ingeschakeld om mijn fitheid te verbeteren. We vonden het ook een mooie gelegenheid om de verloren tijd van de coronaperiode weer goed te maken.’

Niek (42) had voor hun project al 21 bergen boven de 4000 meter aangetikt. Zijn klimlijst is lang en gevarieerd. Verschillende malen werd hij onderscheiden voor zijn tochten. In 2009 ontving hij de Herman Plugge Irish Coffee Award voor de Ren Landexpeditie naar Groenland, waar hij samen met Martin Fickweiler, Gerke Hoekstra en Jelle Staleman eerstbeklimmingen deed op de 900 meter hoge vrijstaande pilaar Cenotaph en op de McDonnell Peak.

Een paar jaar later ontving de Utrechter de prijs nog eens, dit keer voor de eerste Nederlandse beklimming van de Fitz Roy via de Franco-Argentinaroute met Jefta Smit. Verder werkt Niek als veiligheidsdeskundige. Bij de NKBV zit hij in de CEAT, de Commissie Expedities en Alpiene Topsport.

Nevendoele

Hoofddoel van Gouden Bergen was de beklimming van alle 82 toppen. Daarnaast spraken de twee nog drie nevendoelen af: veilig thuiskomen, thuiskomen als vrienden en de 82 toppen binnen 90 dagen beklimmen. Op 30 mei begonnen Boris en Niek aan hun project. Die dag stonden ze op de eerste van hun 82 vierduizenders, de Strahlhorn (4190 meter), meteen gevolgd door nummer 2, de Rimpfischhorn (4199 meter). Na 68 dagen stonden ze op nummer 82, de Piz Bernina (4049 meter).

Niek op het laatste stukje naar de top van de Dom

Niek (links) en Boris op de laatste van de 82 toppen, de Piz Bernina

Jullie zijn klimmers die vaak bijzondere projecten opzoeken. Bij Gouden Bergen gaat het om de top, niet om de route. Vinden jullie dat jammer?

'Hierbij was snelheid van enorm belang, om alle toppen binnen één seizoen te beklimmen. Die snelheid bereik je met de normaalroutes. Maar onderweg hebben we het er wel over gehad hoeveel mooie onbekende routes er zijn in de Alpen. En routes die niet of nauwelijks meer geklommen worden. Routes voor de fijnproevers. Het lijkt ons mooi om die na dit project weer nieuw leven in te blazen.'

Hebben jullie veel moeten omgooien in de planning vanwege het weer of de omstandigheden?

'Dat viel mee. We hebben maar eenmaal moeten uitwijken. In het begin hebben we veel op ski's gedaan en probeerden we

zoveel mogelijk te combineren. De grootste uitdaging was om het logistiek zo efficiënt mogelijk aan te pakken en zo min mogelijk te reizen. In het Berner Oberland heb je echt goed weer nodig voor een aantal beklimmingen en daar wil het nog wel eens slecht zijn.'

Klommen jullie veel aan het touw?

'Nee, we hebben veel zonder touw gedaan. Dat voelde veilig aan. We hebben beiden een goed klimniveau. Zodra het voor een van ons niet prettig voelde om los te klimmen, gingen we aan het touw verder. Op voorhand weet je dat dit een risicovol project is. Wij lopen al lang in de bergen, weten wat er kan gebeuren. De kans op ellende kun je verkleinen door ervaring en snelheid. Daarmee staat of valt het project. In de eerste paar weken waren de hutten nog dicht. Daardoor waren er heel weinig mensen, dat is zeker veiliger.'

Niek onderweg naar de laatste van de 82 toppen, de Piz Bernina

Niek op de Aiguilles du Diable

Boris op noordgraaf van de Weissmies

Wat was de leukste vierduizender?

'Nou, het meest anekdotische en het meest kritiek was de Diablegraaf. Daar zitten zes vierduizenders op. Wij waren er één, de Corne du Diable, een naaldje van een meter of 25, vergeten. We konden nog net op tijd terugklimmen.'

En de moeilijkste?

'Alpien gezien is geen van de 82 echt moeilijk, maar de westgraaf op de Aletschhorn was onaangenaam door de kou en vooral door de wind, die dwars op de graaf stond. Je kunt je overal tegen kleden, maar wind is toch echt heel vervelend. Daardoor werd dat een zware tocht. De westgraaf van de Ober Gabelhorn was ook koud, daar hadden we de wind vol in het gezicht.'

En de minst aantrekkelijke?

'Les Droites. Het was verschrikkelijk warm toen we daar waren. De normaalroute was één grote puinbak. Daar kwamen steeds maar steenlawines naar beneden.'

De mooiste van de 82?

'Zonder twijfel de dag van de traverse van de Grandes Jorasses. We zijn die nacht om half drie weggegaan. Het niveau was goed te doen en we klommen snel met weinig tussenzekeringen. Voor zonsopgang stonden we op de top van de Dent du Géant. De zon die toen opkwam achter de madonna op de top was prachtig. En die dag kwamen er nog zeven toppen achteraan. Er waren natuurlijk nog wel een paar heel mooie momenten, zoals de wolkenzee op de Nadelgrat.'

Lopen jullie met stokken?

Boris: 'Ik loop graag met stokken, zeker naar beneden. In de sneeuw gebruik ik vaak één stok en één pickel.' Niek: 'Als je met stokken loopt spaar je de knieën, dus zeker bij het dalen is het aan te raden stokken te gebruiken.'

Welke schoenen hebben jullie gebruikt?

Niek: 'In het begin toerskischoenen, omdat we toen naar beneden konden skiën. Verder in de aanloop vaak trailrandschoenen en lichte B-schoenen hogerop.' Boris: 'Ik heb veel op BC-schoenen gelopen. Voordeel: een laag gewicht per schoen en ze wikkelen fijn af, je hebt daardoor veel minder last van je knieën.'

Is dit project over een jaar of vijf nog te doen, als je kijkt naar de gevolgen van de klimaatverandering in de bergen?

'Jawel, maar je zult waarschijnlijk nog beter moeten plannen. Je moet meebewegen met de seizoenen en je aanpassen. Dat betekent in april beginnen. De vraag is of je dan nog met zijn tweeën over een gletsjer moet lopen. Sommige routes die nu al twijfelachtig waren, kunnen dan waarschijnlijk niet meer. Wij hebben nu soms ook al voor langere, moeilijkere routes moeten

Niek op de Grand Combin de Tsessette

Boris op de zuidgraaf van de Lagginhorn

DE NORMAALROUTES WAREN NODIG OM **ZO SNEL MOGELIJK** TE KLIMMEN

kiezen vanwege de omstandigheden. Dat was nu sowieso ook duidelijk: hoezeer de klimaatverandering invloed heeft op het klimmen.'

Wat zijn de plannen ná dit project?

Boris: 'Eerst weer gewoon aan het werk. En ik heb in de Alpen nog wel wat ideeën.' Niek: 'Even geen vierduizenders meer. Ik wil mij wat meer richten op het rots- en trad klimmen, alhoewel mijn verlanglijstje van bergen nog lang is. Zo droom ik nog steeds van de Trango Towers in de Karakoram en de Cerro Torre in Patagonië.' ◀

